

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 5/08
03.04.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Стојана Јокића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", чији су пуномоћници БА, Бв и БГ, адвокати, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж-1 415/07 од 15.10.2007. године, у седници одржаној дана 03.04.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж-1 415/07 од 15.10.2007. године.

II ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П-1. 2299/06 од 20.06.2007. године усвојен је тужбени захтев тужиоца у целости, поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду донето од стране директора туженог бр. 945/1 од 31.10.2006. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад на послове рибо чувара или друге одговарајуће послове, као и да тужиоцу исплати износ од 54.000,00 динара на име трошкова спора.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж-1 415/07 од 15.10.2007. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Општинског суда у Зрењанину П-1 2299/06 од 20.06.2007. године.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Зрењанину, тужени је у законском року, преко пуномоћника адвоката, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је у одговору на ревизију оспорио наводе ревизије и предложио да се ревизија као неоснована одбије, а тужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове одговора на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 125/04) Врховни суд Србије је нашао да ревизија туженог није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Нису основани ни разлози ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог почев од 01.02.2003. године и то на пословима рибочувара. Према уговору о раду број 58/1 од 26.01.2006. године тужилац је обављао послове рибочувара на рибарском подручју "___" на деоници од 22 до 43 километра реке ___, а вршио је контролу на градским језерима у Зрењанину и Банатским преливима. Тужилац је имао радно време од 40 часова недељно, односно 8 часова дневно и распоред радног времена је сам одређивао, по сопственој процени и потребама на терену. Тужилац је водио дневник рада који је оверавало овлашћено лице туженог, односно подносио је месечни извештај о свом раду. Од почетка рада тужиоца код туженог у односу на претходни период смањена је крађа рибе, а тужилац је имао просечне резултате рада у односу на број наплаћених дневних дозвола и број одузетих мрежа. Тужилац је у 2005. години новчано награђиван због изузетних радних резултата и позитивно је оцењен од стране претпостављеног, који је оверавао дневнике рада тужиоца и имао непосредног сазнања о његовом свакодневном раду. У марту 2006. године тужилац је са још једним рибочуварем у два наврата извршио контролу на каналу "___" и том приликом је одузета одређена количина мрежа и уловљене рибе. С обзиром да се радило о самоиницијативној контроли тужиоца, ван терена његове примарне контроле тужиоцу је дана 29.05.2006. године изречена дисциплинска мера - новчана казна у висини од 20% аконтације зараде у трајању од месец дана. Тужени је у суботу __.2006. године организовао прославу у ____. Тужиоцу је наведени дан био нерадни дан и он је присуствовао наведеној прослави. Истог дана, директор туженог одлучио је да изврши ванредну контролу терена на којем је тужилац радио и при том су констатоване одређене неправилности риболова. Дана 08.10.2006. године тужилац и контролор су

поново вршили контролу на истом подручју и том приликом су извршили наплату дневних дозвола због вишка штапова. Тужени је дана 09.10.2006. године послао тужиоцу писмено упозорење о постојању отказног разлога који чине слаба дисциплина и недовољни резултати рада. Тужилац се на наведено упозорење изјаснио тако што је навео да је савесно и дисциплиновано обављао своје радне задатке. Тужени је дана 31.10.2006. године донео решење број 945/1 којим отказује тужиоцу уговор о раду због повреде радне обавезе утврђене чланом 36. тачка 1. Уговора о раду – учестало, неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су закључили да је у конкретном случају, решење о отказу уговора о раду бр. 945/1 од 31.10.2006. године незаконито, те усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили наведено решење, а обавезали туженог да тужиоца врати на рад на послове рибочувара, или друге одговарајуће послове.

Наиме, одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду ("Сл. гласник РС" бр. 24/05), регулисано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на његово понашање и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

У конкретном случају, имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови закључили да тужилац није својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му се ставља на терет – учестало, неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је остваривао просечне резултате рада у току 2006. године у вези одузимања риболовачког алата и наплате дозвола, био позитивно оцењен од стране претпостављеног који непосредно прати рад тужиоца и оверава дневнике рада, а чињеница да је дана __.2006. године, који дан је био нерадни дан за тужиоца, тужени у вршењу контроле наплатио 26 дозвола и затекао једно лице без дозволе за привредни риболов са мрежама и уловом, не значи да је нерад тужиоца узрок наведеном. Затечено стање риболова на дан ванредне контроле 07.10.2006. године се не може приписати кривици тужиоца, јер је наведени дан био његов нерадни дан. Такође, правилно су нижестепени судови закључили да се незаконито тужени у побијаном решењу позива на радње тужиоца из марта 2006. године, јер је због истих тужилац већ дисциплински одговарао, те му се не могу поново стављати на терет.

Нижестепени судови су за одлуку о тужбеном захтеву дали разлоге које као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни суд и тужени неосновано у ревизији оспорава примену материјалног права у нижестепеним пресудама.

Ревизијским наводима се оспоравају чињенице утврђене у проведеном поступку на основу изведених доказа и ови наводи нису цењени од стране Врховног суда, јер се сагласно одредби члана 398. став 2. Закона о парничном поступку ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 405. Закона о парничном поступку, одбио ревизију туженог, као неосновану.

Тужилац је у одговору на ревизију поставио захтев да му тужени накнади трошкове одговора на ревизију.

При одлучивању који ће се трошкови накнадити странци, суд узима у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Одговор на ревизију тужиоца није био потребан да би Врховни суд одлучио о ревизији тужиоца и применом члана 150, 159. и 161. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Председник већа-судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС